

ח'וקד ח'טטטי למ'טט'לה

ירושלים, כא' שבט תשע"ד
22 ינואר 2014

מס' מסמך: 004-99-2014-000783
(בתשובה נא לציין מספרנו)

לכבוד:
גב' אביבה פלקסר
רח' הירקון 37
חיפה

שלום רב,

הנדון: מכתבך מיום 07 בינואר 2014

הריני לאשר קבלת מכתבך מיום 7.1.2014.

על מכתבים כגון דא יש לומר: דברים היוצאים מן הלב, חודרים אל הלב.

בכאנך ובהזדהותך עם הוריו של סרן עמרי שחר ז"ל מהדהדים למרבה הצער, דבריה של רחל ליעקב: "הבה לי בנים, ואם אין מתה אנוכי" (בראשית ל, א). אמנם כן, תקופה ארוכה עמדת המדינה הייתה כי, ככלל, רק אלמנתו של אדם שנפטר, היא שתוכל לבקש להרות מזרעו של בן-זוגה שנפטר. אולם, לאחרונה, הנחתי, כי מקום בו אדם נפטר ללא בת-זוג אין מניעה להיעתר לבקשה להרות מזרעו של המנוח, אם יוכח בראיות כי רצונו של המנוח היה בהמשכת זרעו אחריו.

דרכו של עולם היא שילדים באים לעולם לאימהות, וטובתם של ילדים היא שאימהותיהם, שהרו וילדו אותם, יגדלו אותם. כך הוא גם הדין. אין בכך כדי למעט כהוא זה מהעובדה שדרכו של עולם היא שלסבים ולסבתות תרומה חשובה לגידולם של ילדים, הגדלים על ידי אימהותיהם. על כן, אין מניעה שתוגש בקשה על-ידי אישה, שתבקש להרות מזרעו של המנוח, הגם שלא הייתה בת-זוגו של המנוח בחייו.

בית-המשפט יידרש, כמקובל, לבקשה זו, יבחן מה היה רצונו של המנוח, וכן יבחן את הסכמתה של האישה לגדל ילד, שיוולד מזרעו של אדם שנפטר. לאחר כל אלו, יכריע בית-המשפט את הדין, ויפסוק האם ניתן להיעתר לבקשה מעין זו. ניתן להיות סמוכים ובטוחים כי פסיקתו של בית המשפט תעניק את מלוא המשקל למכלול השיקולים הצריכים לעניין. והכול, במלוא הרגישות המתחייבת.

אין לי אלא לשוב ולהודות לך על פנייתך הנוגעת ללב.

בברכה,

יהודה וינטטיין